

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hvad Tidselen oplevede

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572545840/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Og han hentede den smukkeste og stak sine Fingre, som om det var den skarpeste Rosentjorn, den groede paa.

Tidselblomsten satte hun i den unge Maads Knaphul, og han føjte sig høit beæret. Hver af de andre unge Herrer havde gjerne givet sin Pragtblomst for at bære denne, givet af den skotske Frøkens fine Hænder. Og føjte sig Husets Søn beæret, hvad føjte sig da ikke *Tidselbusken*, det var som gik der Dug og Solskin igjennem den.

»Jeg er noget Mere end jeg troer!« sagde den indad. »Jeg hører nok egenlig hjemme indenfor Stakittet og ikke udenfor. Man stilles underligt i Verden! men nu har jeg da Een af mine over Stakittet og saagar i Knaphul!«

Hver Knop, som kom frem og foldede sig ud, fortalte hun denne Begivenhed, og mange Dage gik der ikke, saa hørte *Tidselbusken*, ikke af Mennesker, ikke af Fugleqvadder, men af Luftten selv, der gemmer og giver Lyd vidtom, lige fra Havens indørste Gange og Gaardens Stuer, hver Vinduer og Døre stode aabne, at den unge Herre, som fik *Tidselblomsten* af den fine, skotske Frøkens Haand, nu havde faaet Haanden og Hjerteret med. Det var et smukt Par, et godt Parti.

»Det har jeg læstet sammen!« meente *Tidselbusken* og tænkte paa Blomsten, den gav til Knaphullet. Hver Blomst, som kom frem, fik den Begivenhed at høre.

[49] »Jeg bliver vist plantet ind i Haven!« tænkte *Tidselen*, »maaskee sat i Potte, som klemmer, det er nok det Allerhæderligste!«

Og *Tidselbusken* tænkte saa levende derpaa, at den sagde i fuld Overbeviisning: »Jeg kommer i Potte!«

Den lovede hver lille *Tidselblomst*, som kom frem, at den ogsaa skulde komme i Potte, maaskee i Knaphul: det Høieste, der var at opnaae; men Ingen kom i Potte, end sigs i Knaphul; de drak Luft og Lys, slikkede Solskin om Dagen og Dug om Natten, blomstrede, fik Besøg af Bi og Bremse, der søgte efter Medgiften, Honningen i Blomsten, og Honningen toge de, Blomsten lod de staa: »Det Røverpæk!« sagde *Tidselbusken*. »Gid jeg kunde spidde dem! men jeg kan ikke.«

Blomsterne hang med Hovedet, sygnede hen, men der kom nye igjen.

[50] »I komme, som I vare kaldede!« sagde *Tidselbusken*, »hvert Minut venter jeg os over Stakittet.«

12 Knaphulle] + mgl. AB. 34 Tidselbusken] herefter punktum r, komma A, komma og gid B.